

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen drejer sig herefter om lovforslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Klaus Hækkerup (S):

Det drejer sig stadig væk om fortolkningen af regeringens skattestop. Med hensyn til det her lovforslag spurgte vi først, hvordan afgifterne også under denne regering havde udviklet sig – kulafgiften, elafgiften, stenkulsafgiften osv. – og så fik vi en tabel, der viste, at afgifterne var stigende. Så spurgte vi en gang til ind til, hvordan det kunne være, og vupti, så fik vi en ny tabel, der viste, at de var konstante, og ministeren gik herop og sagde, at vi jo måtte forstå regeringens skattestop sådan, at man kunne sætte en afgift op og en anden ned, når det skete af hensyn til miljøet – når det skete af hensyn til miljøet.

Det må man jo logisk forstå på den måde, at så ville der komme et bedre miljø ud af det, fordi det ville påvirke forbruget, at man ændrede på det. Men hvis vi ser på det svar, vi har fået, og f.eks. tager kulafgiften, så er kulafgiften steget fra 2004 til 2005, fra 2005 til 2006. Man skulle så tro, at det var lavet for at begrænse kulforbruget, men samtidig har regeringen nedsat CO₂-afgiften på kul, således at afgiften er fuldkommen det samme; summen af afgiften plus CO₂-afgiften er fuldkommen den samme: 1.667 kr. pr. ton i 2004, 1.667 kr. pr. ton i 2005, 1.667 kr. pr. ton i 2006.

Jeg vil så bare spørge skatteministeren: Hvad er rammerne for regeringens skattestop? Her sætter man en afgift op og en anden ned, uden at det kan påvises at have den mindste betydning for miljøet. Er det bare sådan noget, regeringen tilfældigvis kan gøre, eller hvad? Det vil jeg gerne have et svar på. Det drejer sig stadig væk om fortolkningen af regeringens skattestop. Med hensyn til det her lovforslag spurgte vi først, hvordan afgifterne også under denne regering havde udviklet sig – kulafgiften, elafgiften, stenkulsafgiften osv. – og så fik vi en tabel, der viste, at afgifterne var stigende. Så spurgte vi en gang til ind til, hvordan det kunne være, og vupti, så fik vi en ny tabel, der viste, at de var konstante, og ministeren gik herop og sagde, at vi jo måtte forstå regeringens skattestop sådan, at

man kunne sætte en afgift op og en anden ned, når det skete af hensyn til miljøet – når det skete af hensyn til miljøet.

Det må man jo logisk forstå på den måde, at så ville der komme et bedre miljø ud af det, fordi det ville påvirke forbruget, at man ændrede på det. Men hvis vi ser på det svar, vi har fået, og f.eks. tager kulafgiften, så er kulafgiften steget fra 2004 til 2005, fra 2005 til 2006. Man skulle så tro, at det var lavet for at begrænse kulforbruget, men samtidig har regeringen nedsat CO₂-afgiften på kul, således at afgiften er fuldkommen det samme; summen af afgiften plus CO₂-afgiften er fuldkommen den samme: 1.667 i 2004, 1.667 i 2005, 1.667 i 2006.

Jeg vil så bare spørge skatteministeren: Hvad er rammerne for regeringens skattestop? Her sætter man en afgift op og en anden ned, uden at det kan påvises at have den mindste betydning for miljøet. Er det bare sådan noget, regeringen tilfældigvis kan gøre, eller hvad? Det vil jeg gerne have et svar på.

Kl. 10:38

Formanden:

Tak til hr. Klaus Hækkerup. Så er det hr. Nick Hækkerup. Han frafalder. Så er det hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 10:39

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Dette lovforslag er et fantastisk eksempel på regeringens tvetungethed, når det drejer sig om energi- og klimapolitikken.

Lad os tage teorien først. Teorien er, at i disse dage på Bali slås den danske klima- og energiminister for at nå ambitiøse målsætninger, der skal bygge op til ambitiøse vedtagelser på det globale klimatopmøde i København i 2009. Ministeren slås for, at landene skal forpligte sig på at bekæmpe CO₂-udslip med de midler, der nu står til rådighed for den sag. Det er teorien. Praksis er noget andet.

Praksis er, at vi her i dag i Folketinget vedtager, at i perioden fra 2008 til 2015 vil vi regulere energiafgifterne med 1,8 pct. om året – ligegyldigt hvordan prisudviklingen er. Den har i øvrigt været højere end 1,8 pct. i de sidste 2 år. Sidste år var den 2,04 pct., og året før var den 1,98 pct.

Vi vedtager altså nu noget, der næsten med sikkerhed vil udhule realværdien af energiafgifterne i de kommende år frem til 2015. Det står i skærende modstrid til de bestræbelser, Danmark i øvrigt internationalt gør sig for at være i